

STATUETKA MARYJA MATKA ŻYCIA DLA KSIEDZA PRAŁATA

Nasz parafianin ks. prałat Stanisław Kaniewski nagrodzony został w dniu 27 maja br. statuetką MARYJA MATKA ŻYCIA.

Uroczystość odbyła się podczas XXII Pielgrzymki Rodzin do Sanktuarium Świętego Maksymiliana Marii Kolbe w Pabianicach, a statuetkę wręczył biskup Marek Marczak, administrator Archidiecezji Łódzkiej, na wniosek zarządu Centrum Służby Rodzinie.

Statuetka z brązu o wysokości 13 cm, według wzoru łódzkiej artystki Krystyny Fałdygi-Solskiej, ustanowiona została w 2011 roku decyzją Arcybiskupa Władysława Ziółka, Metropolity Łódzkiego. Każdego roku jednej osobie szczególnie zaangażowanej w służbę dziecku i rodzinie przyznawana jest ta nagroda na wniosek Centrum Służby Rodzinie.

Pierwszy egzemplarz Statuetki otrzymała mecenas Maria Sawicka, która 30 lat prowadziła społecznie Telefon Zaufania dla kobiet z ciężą problemową i spraw rodzinnych i z jej inicjatywy powstało wiele wspaniałych dzieł. W kolejnych latach Statuetkę otrzymali: dr stomatolog Maria Czarnecka - mieszkanka Zgierza, przez wiele lat diecezjalna doradczyni życia rodzinnego; Elżbieta i Jerzy Marcinkiewiczowie głównie za prowadzenie przez wiele lat Weekendów małżeńskich – dwudobowych spotkań uczących małżonków dialogu; Magdalena i Piotr Ogródowczykowie za wieloletnie nauczanie naturalnych metod rozpoznawania płodności; Zgromadzenie Sióstr Antonianek, które prowadzi 25 lat Dom Samotnej Matki im. St. Leszczyńskiej w Łodzi; Anna Szolc-Kowalska, która przez 20 lat pracowała w Archidiecezjalnym Ośrodku Adopcyjno-Opiekuńczym i była jego dyrektorem.

Wreszcie w roku bieżącym otrzymał Statuetkę Ksiądz Prałat, który ze względu na ukończenie 70 roku życia,

uzyskał 5 września 2016 roku status księdza emeryta i pomaga w naszej Parafii.

Ks. prałat Stanisław Kaniewski od wielu lat prowadził

działalność promocyjną na rzecz małżeństwa i rodziny oraz pomocową dla osób i rodzin znajdujących się w sytuacji kryzysowej.

Oto główne z wielu realizowanych przez niego zadań: w 1985 roku powołany został na asystenta kościelnego Telefonu Zaufania dla Kobiet z ciężą problemową i spraw rodzinnych i odtąd systematycznie uczestniczył w licznych rozmowach dla osób zgłaszających się z problemami, organizował wsparcie materialne i rzeczowe dla podopiecznych; w 1987 roku współtworzył Fundusz Ochrony Macierzyństwa im. Stanisławy Leszczyńskiej i uczestniczył w jego pracach, organizował środki finansowe i rzeczowe na pomoc dla biednych matek w ciąży

i z małymi dziećmi; uczestniczył w zorganizowaniu w 1989 roku Archidiecezjalnego Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Łodzi i nieprzerwanie był członkiem Komisji Kwalifikacyjnej Ośrodka; współorganizował powstały 22 czerwca 1992 roku Dom Samotnej Matki im. Stanisławy Leszczyńskiej w Łodzi, a w latach 2009-2011 prowadził budowę nowego budynku dla 60 osób.

Powyższe zadania zostały włączone w strukturę Centrum Służby Rodzinie w Łodzi przy ul. Broniewskiego 1a, które powołane zostało 21 lutego 1998 roku z inicjatywy Księdza Prałata i przez niego było prowadzone do 5 września 2016 roku. Centrum podjęło również nowe zadania: Jadłodajnia wydająca codziennie posiłki dla 125 biednych osób; poradnictwo specjalistyczne; Szkoła Rodzicielstwa im. prof. Włodzimierza Fijałkowskiego przygotowująca rodziców do porodu, naturalnego karmienia

i pełnienia ról rodzicielskich; „Szkoła dla Rodziców”; „Szkolna Akademia Innowacji i Odpowiedzialności” - program rozwojowy dla 50 łódzkich szkół, pomagający wyrównywaniu szans młodzieży i przeciwdziałający wykluczeniu społecznemu.

Ksiądz Prałat przez szereg lat był członkiem Rady ds. Rodziny i Wychowania przy Prezydencie Miasta Łodzi oraz członkiem Rady Konsultacyjnej ds. Organizacji Poza-rządowych przy Prezydencie Miasta Łodzi.

Rada Miejska w Łodzi nadała księdzu Stanisławowi Kaniewskiemu 12 maja 2004 roku odznakę „Za Zasługi dla Miasta Łodzi” oraz 14 maja 2008 roku Nagrodę Miasta Łodzi w kwocie 25.000 zł brutto (nagrodzony w całości przeznaczył ją na budowę Domu Samotnej Matki).

W strukturze Kurii Archidiecezji Łódzkiej Ksiądz Prałat od 8 stycznia 1991 roku był przewodniczącym Wydziału Duszpasterstwa Rodzin oraz Wikariuszem Biskupim ds. Duszpasterstwa Rodzin. Od Międzynarodowego Roku Rodziny w 1994 roku zawsze w maju organizował Łódzkie Dni Rodziny.

Arcybiskup Władysław Ziółek w dniu 26 września 2005 roku podniósł Księdza Prałata do godności kanonika gremialnego Archikatedralnej Kapituły Łódzkiej, a Ojciec Święty Benedykt XVI uczynił go 22 grudnia 2007 roku prałatem honorowym Jego Świątobliwości.

Na podstawie przeprowadzonego wywiadu tekst opracowała Marianna Strugińska-Felczyńska

„SERCE DZIECKU”

Dnia 1 czerwca odbyła się uroczystość wręczenia medali Serce Dziecku, która dokonuje się corocznie w Międzynarodowym Dniu Dziecka pod pomnikiem, Pękniętego Serca w Parku im. Szarych Szeregów w Łodzi przy ul. Przemysłowej w Łodzi.

Lokalizacja nie jest przypadkowa. Jest to bowiem miejsce byłego obozu koncentracyjnego dla dzieci w okresie okupacji. Spotkanie to jest hołdem dla pomordowanych dzieci i apelem o pokój na świecie. Medal Serce Dziecku jest najważniejszym regionalnym wyróżnieniem dorosłych przez dzieci. Otrzymuje go rocznie 10 osób, w tym jeden medal przyznawany jest dla instytucji lub organizacji. Kandydatów do wyróżnienia zgłaszać mogą wyłącznie zespoły dziecięce i młodzieżowe mieszkające lub uczące się w województwie łódzkim. Decyzję o przyznaniu medalu podejmuje Kapituła

Dziecięco Młodzieżowa realizująca swoje zadania przy Stowarzyszeniu Komitet Dziecka.

W tym roku, to najważniejsze regionalne wyróżnienie dorosłych przez dzieci, otrzymała nasza nieoceaniona parafianka, a zarazem Prezes Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej, pani Marianna Strugińska – Felczyńska.

Pani Maria w naszej parafii zajmuje się świetlicą środowiskową, której poświęca każdą wolną chwilę, oddając całe serce swoim podopiecznym. Zatem przyznane wyróżnienie jest uhonorowaniem jej poświęcenia na rzecz najmłodszych z naszej parafii. Gratulując tak zaszczytnego odznaczenia, dziękujemy za poświęcenie, zaangażowanie oraz ofiarność.

Ks. Tomasz Cyliński

Św. Brat Albert – świadek niesienia Ewangelii ubogim

Rok 2017 został ogłoszony rokiem św. Brata Alberta. Kreśląc jego sylwetkę przypomnę, że Albert Adam Chmielowski urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomi k. Krakowa. Już jako młody chłopiec traci rodziców. W 1853 r. umarł jego tata Wojciech. Jego mama Józefa umarła w 1859 r. Jako osiemnastoletni student Szkoły Rolniczo – Leśnej w Puławach brał udział w powstaniu styczniowym. W przegranej bitwie pod Mełchowem, w wyniku ranny amputowano mu nogę. Wydostawszy się z niewoli, ucieka do Paryża. W 1865 r. po amnestii, wraca do Warszawy. Rozpoczyna studia malarskie. W jego twórczości pojawia się motyw religijny, a jego obraz Ecco Homo dokonuje w nim przemiany i podejmuje oddać swe życie na wyłączną służbę Bogu.

Oddając się z biegiem czasu coraz pełniej postudze ubogim rezygnował stopniowo z malowania obrazów, ale przestając być artystą w ścisłym tego słowa znaczeniu stawał się artystą jeszcze pełniej, odnawiając piękno znieważonego oblicza Chrystusa w człowieku z marginesu społecznego i dna moralnego. Zakładał również domy dla sierot, kalek, starców i nieuleczalnie chorych. Pomagał bezrobotnym, wyszukując dla nich pracę. Słynne są słowa Brata Alberta, że trzeba każdemu dać jeść, bezdomnemu miejsce, a nagiemu odzież; bez dachu i kawałka chleba może on już tylko kraść albo żebrać dla utrzymania życia.

Ojciec Święty Jan Paweł II w Liście skierowanym do rodziny albertyńskiej z okazji 150 rocznicy urodzin św. Brata Alberta, tak scharakteryzował Jego duchowość: „Jest to święty o duchowości urzekającej zarówno swym bogactwem, jak i swą prostotą. Pan Bóg prowadził go drogą niezwykłą: uczestnik powstania styczniowego, utalentowany student, artysta-malarz, który staje się naszym polskim "Biedaczną" (jak św. Franciszek z Asyżu) szarym bratem, pokornym jałmużnikiem i heroicznym apostołem miłosierdzia. (Jan Paweł II, Rzym 6 stycznia 1995).

Bezpośrednim wzorcem kształtującym duchowość św. Brata Alberta jest św. Franciszek z Asyżu.

W życiu wewnętrznym św. Brata Alberta jest szczególnie rys duchowości maryjnej. W notatkach osobistych zostawił między innymi takie świadectwo o Matce Bożej: „Ona mnie prowadziła przez całe życie”. Pisał także: „Matkę Najświętszą obieram za Patronkę w moich trud-

nościach. Chcę Ją czcić osobnym nabożeństwem przez cały ciąg życia i całą wieczność”. Św. Brata Alberta znamionowała głęboka pokora serca i pełne zawierzenie Bogu, który w Swej nieskończonej miłości użył go za narzędzie Swego Miłosierdzia, obdarzając specjalnym charzmatem służby ludziom najbiedniejszym. Rozmiłowany w Męce Pańskiej, Brat Albert szczególnie głęboko wniknął w tajemnicę Chrystusa Cierpiącego i znieważonego przed sądem Piłata: Ecce Homo. Kontemplując tę bezmierną Miłość Chrystusa względem człowieka, w duchu wdzięcznej

miłości zapra-

gnął oddać się

Mu w darze.

Czy Panu Je-

zusowi, cier-

piącemu mę-

kę i za mnie

ukrzyżowa-

nemu, mogę

czego odmó-

wić? - pytał

siebie. Malo-

wany przez

niego obraz

Ecce Homo

stał się mil-

czącym

świadkiem

jego rozmów

z Chrystusem

i ostatecznej

decyzji pełnego

oddania. W Ewangelii od-

krył Brat Albert

wstrząsającą

prawdę słów

Chrystusa,

w których On sam

utożsamia się z

człowiekiem,

zwłaszcza z

"najmniejszym":

Wszystko, co

uczyniliście

jednemu

z tych braci

Moich najmniejszych

- Mnieście

uczynili (Mt

25, 40).

Brat Albert

pokazał, że

kto chce

prawdziwie

zrobić

miłosierdzie

musi sam

stać się

"bezinteresownym

dar-

em" dla

drugiego

człowieka.

Służyć

bliźniemu

to według

niego

przede

wszystkim

dawać

siebie:

"być

dobrym

jak

chleb".

(Jan Paweł II,

"List do

Zgromadzeń

Albertyń-

skich").

W dniu 17

czerwca

w kalendarzu

świąt

mamy

wspo-

mnienie

św. Brata

Alberta.

Dziś

już

powszechnie

mówi

się, że

Brat

Albert

był

dobry

jak

chleb,

a

jego

maksyma

o

dobroci

na

wzór

chleba

trafiła

do

wielu

serc,

otwiera-

jąc

je

na

miłość

bliźniego.

*"Powinno się być dobrym jak chleb,
jak chleb, który leży na stole,
z którego każdy może kęs ukroić
i nakarmić się jeśli jest głodny..."*

Bogdan Pietrzak

NIEZAPOMNIANY DZIEŃ I KOMUNII ŚWIĘTEJ

„Uroczysty dzień Komunii jest największą mą radością...”

Maj jest miesiącem gdy, dzieci przeżywają najważniejszy moment w swoim życiu religijnym - dzień Pierwszej Komunii Świętej. Wtedy to po raz pierwszy w pełni uczestniczą w Eucharystii, przyjmując do swoich małych serc Pana Jezusa ukrytego w białej Hostii. Świadomie potwierdzają tym swój związek z Kościołem katolickim, zawarty podczas sakramentu chrztu św. - związek na całe życie.

W naszej parafii w niedzielę 14 maja do I Komunii Świętej przystąpiło 85 uczniów Szkoły Podstawowej nr 5,

a 21 maja 91 uczniów Szkoły Podstawowej nr 11. Poniższe zdjęcia przedstawiają nasze skarby Kościoła, które przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej.

Duszpasterze wraz z Parafianami wyrażają wdzięczność rodzicom którzy zdecydowali się aby ich dzieci przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej. Dziękujemy naszym Paniom Katechetkom : Wioli, Alinie i Małgorzacie za przygotowanie naszych milusińskich.

Zespół redakcyjny

CHÓR PARAFIALNY

Nie było by naszego zespołu, gdyby nie człowiek którego znacie wszyscy. Gdy idzie po kościele zawsze rozsyła uśmiechy, zagada - tak to nasz proboszcz ks. Andrzej Blewiński. Przypomnijcie sobie Nawiedzenie Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w naszej parafii i jego modlitwę przed wizerunkiem Czarnej Madonny. Wtedy jako owoc tego nawiedzenia ks. proboszcz między innymi zapowiedział powołanie chóru parafialnego.

Grupa zapaleńców postanowiła zrealizować zobowiązanie proboszcza. Czemu nie przecież samo się nie zrobi wszak jesteśmy członkami wspólnoty parafialnej. I tak od września 2010 roku rodziła się w bólach nasza działalność. Zwykła sprawa wloty i upadki, zmienny skład i terminy spotkań. Wszystko nabrało tempa gdy rozpoczął z nami współpracę pan Adam Drzewiecki.

Nasz chór jest mieszanym czterogłosowym zespołem amatorskim, skupiającym osoby w różnym wieku i wielu zawodów, tak zwana młoda duchem „młodzież” w wieku średnim i emerytalnym. Wciąż się docieramy, wiadomo każdy ma życie osobiste i zawodowe, raz na próbie jest nas więcej raz mniej. Spotykamy się w kościele w każdy czwartek o godzinie 18.30.

Wspólnym mianownikiem naszej działalności jest śpiew na chwałę Pana, ubogacanie liturgii i chęć głębszego zaangażowania się we wspólnotę Kościoła. Śpiew nasz towarzyszy głównie liturgii Mszy Świętej oraz niektórym uroczystościom kościelnym.

Kobiety są odważniejsze bardziej zaangażowane? Chyba tak bo doskwiera nam niedobór męskich głosów. Serdecznie zapraszamy do współpracy nowe osoby, od

których nie wymagamy znajomości nut, ukończenia szkoły muzycznej czy też wcześniejszej praktyki muzycznej. Konieczne jest za to by członkowie zespołu lubili śpiewać i chcieli to robić na chwałę Bożą. Wiemy, że jest jeszcze wiele osób w naszej wspólnocie parafialnej, które mają talent, piękną barwę głosu, jego niepowtarzalny tembr, który powinien ujrzeć światło dzienne lub po

prostu chcą się wyrażać poprzez śpiew. Podczas wspólnego śpiewania budzą się pozytywne emocje. Dlatego bardzo serdecznie zapraszamy do przyłączenia się do nas i podzielenia się z nami tym, czym Bóg obdarował najbardziej, najhojniej.

Małgorzata Matusiak, Jacek Zaręba

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSSTUSA BOŻE CIAŁO

Boże Ciało to najważniejsze święto katolików. Wierni biorą udział w procesjach, aby uczcić Przenajświętszy Sakrament ukryty w hostii.

Święto jest pamiątką Ostatniej Wieczerzy i przeistoczenia chleba w Ciało, a wina w Krew Jezusa Chrystusa. Jego pełna nazwa liturgiczna to Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej. Zostało ustalone przez zwykłych ludzi, którzy chcieli pochwalić się swoją miłością do Jezusa i głosić Królestwo Boże. Boże Ciało ma bogate tradycje, dzieci idąc na czele procesji sypią kwiatki. Po dywanie ułożonym z kolorowych płatków idą wierni, a w centralnym miejscu kapłan niosący Najświętszy Sakrament. Procesji towarzyszą śpiewy i modlitwy.

Święto Bożego Ciała jest ruchome, zawsze jednak przypada 60 dni po Wielkanocy, a więc 10 dni po Zesłaniu Ducha Świętego. Zawsze także w czwartek, podobnie jak Ostatnia Wieczerza.

Wspominamy wtedy, podobnie jak w Wielki Czwartek, ustanowienie przez Chrystusa Eucharystii, podczas Ostatniej Wieczerzy. Ale wtedy, w Wielkim Tygodniu, ta pamiątka ma charakter pasyjny, ze względu na towarzyszącą perspektywę zdrady oraz męki i śmierci Jezusa. Świętowanie Bożego Ciała ma charakter radosny.

Jaka jest geneza Bożego Ciała? Pierwszy raz święto obchodzono w XIII wieku we Francji. Biskup Liege pod wpływem objawień św. Joanny z Cornillon ustanowił je dla swojej diecezji. Ostatecznie do kalendarza Kościoła powszechnego wprowadzono tę uroczystość przez papieża Jana XXII dopiero sto lat później. Niejako na fali cudu eucharystycznego w Orvieto, gdzie hostia podczas

mszy św. spłynęła krwią Chrystusa. W Polsce uroczystość tę wprowadził biskup Nankier w XIV wieku.

Istotą tego święta jest uwielbienie Boga, który z miłości do człowieka najpierw stał się sam człowiekiem a później chcąc pozostać z nami najbliżej, jak się da, oddał się człowiekowi, jako najprostszy pokarm - chleb i wino. Mówi się, że chleb symbolizuje naszą codzienność, a wino świętowanie i radość. Wyprowadzamy Chrystusa na zewnątrz ponieważ chcemy się Nim pochwalić, pokazać innym nasz najcenniejszy skarb.

Dlaczego temu świętu towarzyszy procesja? W drugiej połowie XIII wieku, podczas procesji niesiono krzyż z Najświętszym Sakramentem, nawiązując w ten sposób do zwyczaju zabierania w podróż Eucharystii dla ochrony przed niebezpieczeństwami. W XV wieku procesje eucharystyczne urządzano w Niemczech, gdzie łączono je z modlitwą błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą

pogodę, w Anglii, Francji, północnych Włoszech i w Polsce, od czasu zakwestionowania tych praktyk przez reformację, udział w procesji traktowano jako publiczne wyznanie wiary i tak jest do dziś.

Podczas procesji wierni zatrzymują

się zawsze przed czterema ołtarzami. Liczba ta związana jest z czterema ewangelistami. Każdy z nich, na swój sposób, mówi o tajemnicy Eucharystii. Przy każdym ołtarzu odczytuje się lub śpiewa Ewangelię Mateusza, Marka, Łukasza i Jana.

Trudno nie zauważyć jak te trzy drogi: słuchania, oglądania i obecności łączą się w obecnym kształcie procesji. Z wiarą wsłuchujemy się w słowa Chrystusa - Radosnej Nowiny Zbawienia, przy każdym *statio* - ołtarzu, Ewangeliarz niesiony jest w procesji; „oglądanie” poszerzone jest o wyrazy człowieczej wiary i miłości, żywa ikonę ludu

Bożego uświadamiającego sobie swoją kondycję pielgrzymią. Upadamy wreszcie na kolana wyznając obecność Chrystusa Paschalnego, który może uzdrowić, podnieść, ale i zganić, jak uczniów z Emaus, może dać się poznać przy łamaniu chleba (Łk 24).

SKĄD ZWYCZAJ SYPIANIA KWIATÓW PODCZAS PROCESJI

Procesja Bożego Ciała nie mogłaby się odbyć bez sypiania kwiatów. To najczęściej przywilej dzieci, głównie dziewczynek. Przeważnie na czele procesji idą dzieci pierwszokomunijne. - Dziewczynki, które dopiero co, po raz pierwszy, przyjęły Komunię Świętą są najmłodszymi chrześcijankami, które odkryły tajemnicę Eucharystii. Biel jest zawsze symbolem czystości, a przecież przed Bogiem można stanąć i otworzyć swe serce na Jego łaskę, tylko wtedy gdy jesteśmy czysti. Biel jest zatem symbolem gotowości do obcowania z Bogiem. Kolejną tradycją, wywodzącą się z pogaństwa i zabobonów jest zrywanie gałęzi, które są umieszczane za ołtarzami procesyjnymi i zanoszenie ich do domu. Wiele osób tak robi,

bo wierzy po prostu, że te gałęzie przyniosą im szczęście. - Niestety, wiara ewangeliczna odrzuca takie zwyczaje i wierzenia. To ścisła więź z Jezusem w Eucharystii, obcowanie z Nim na modlitwie i w Słowie Bożym może doprowadzić człowieka do szczęścia rozumianego, jako dojrzałość i spełnienie. Boże Ciało to coś więcej. Ofiara nie polega na tym, że zabierzesz coś sobie, by dać to Bogu. Chodzi o to, byś powiedział: "Oddaję Ci siebie całego Panie" - , to jeden z wpisów arcybiskupa Kupnego na jego twitterowym profilu. Złóż Bogu dar z siebie.

Nasi Duszpasterze zapraszają do udziału w uroczystej Mszy Św. i procesji ulicami Miasta Zgierza 15 czerwca o godz.10.00 . Dajmy świadectwo naszej wiary.

*Materiały zebrała i opracowała:
Marianna Strugińska-Felczyńska*

ODSLONIĘCIE I POŚWIĘCENIA POMNIKA OFIAROM KATASTROFY W DNIU 10 KWIETNIA 2010 ROKU

19 maja 2017 roku w łódzkiej Bazylice Archikatedralnej pw. Stanisława Kostki Mszą Świętą rozpoczęły się uroczystości upamiętniające tych, którzy oddali swoje życie w służbie naszej ojczyźnie. Administrator Archidiecezji łódzkiej bp Marek Marczak podziękował przybyłym gościom. Wśród nich byli przedstawiciele władz rządowych i lokalnych. Radio Maryja i TV TRWAM jak również ks. dr Tadeusz Rydyk. Abp. Marek Jędraszewski Metropolita Krakowski przewodnicząc celebrze, w homilii nawiązując do słów z czytania Słowa Bożego zaakcentował, że mamy jedno życie. Skarb najcenniejszy.

19 maja 2017 roku mija 73 rocznica zakończenia działań zdobycia Monte Casino, gdzie oddali swoje życie żołnierze pod wodzą gen. Władysława Andersa. Ci, którzy polegli mają krzyż, imię i nazwisko. To pamięć, o którą prosili - "Przechodniu powiedz Polsce, żeśmy polegli wierni jej służbie" - w słowach na pomniku pod Monte

Casino. Tym żołnierzom udało się wyjść z nieludzkiej ziemi, z gułagów, ze Związku Sowieckiego. Ale gen. Anders wówczas pytał gdzie są jego koledzy. Świat dowiedział się kiedy odnaleziono doły śmierci z ciałami bestialsko zamordowanych strzałem, z bliskiej odległości, w tył głowy. Ci żołnierze nie mieli należytej pamięci. Katyń i wiele innych miejsc kaźni polskiej inteligencji na nieludzkiej ziemi bolszewicy chcieli wymazać z ludzkiej pamięci przez wiele dziesiątek lat. I kiedy chciano oddać hołd ofiarom Katynia i innych miejsc znów chciano zabić pamięć o nich. I wciąż chce się wymazać z naszej pamięci przesłanie pamiętania o tych, którzy ofiarą swojego życia złożyli, na wszystkich polach bitew, wiernie służąc Polsce.

W słowach podziękowania abp Marka Jędraszewskiego, który zainicjował ideę pomnika na placu katedralnym, mówił, że to nowa przestrzeń pamięci o skarbnikach, tej pamięci, którzy życiem wiernie służyli ojczyźnie Polsce.

Pomnik odsłonił Jarosław Kaczyński, brat śp. Lecha Kaczyńskiego prezydenta Rzeczypospolitej Polski w latach 2005 - 2010, który podziękował, również w imieniu rodzin ofiar, za inicjatywę, która będzie jednoczyć społeczeństwo. Pomiędzy obeliskami, na których wypisano imiona i nazwiska ofiar katastrofy smoleńskiej, ustawiono krzyż, a obok niego marmurowy blok z ewangeliczną perykopą " Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie na wieki"(J11.25-26).

Bogdan Pietrzak

ZNACZENIE I PRZESŁANIE WNIEBOWSTĄPIENIA JEZUSA CHRYSZTUSA

W niedzielę 28 maja 2017 roku na mszy świętej o godzinie 11.30 miała miejsce ważna uroczystość. Sześciu chłopców, którzy w tym roku przystąpili do I Komunii Świętej zostało przyjętych do grona kandydatów na ministrantów. Wśród przyjętych są: Ciesielski Jakub, Czubak Tomasz, Duda Adam, Dudka Wiktor, Majchrzak Bartosz, Wężyk Mateusz.

W obecności rodzin, kolegów i duszpasterzy zobowiązali się do sumiennych przygotowań oraz dawania dobrego przykładu innym i otrzymali poświęcone szarfy. Otaczajmy ich naszą modlitwą, aby nie zabrakło im gorliwości i wytrwałości w przygotowaniach do pełnienia posługi ministranckiej.

Anna Czubak

LEDNICA

3 czerwca 2017 r. odbyło się XXI Spotkanie Młodych Lednica 2000, którego hasłem przewodnim były słowa „IDŹ I KOCHAJ”. Młodzież z całej Polski zebrała się na Polach Lednickich, by po raz kolejny przeżyć niezapomniane chwile. Symbolami tegorocznego spotkania były puzzle lednickie, różaniec oraz świeca. Każdy z uczestników otrzymał trzy puzzle – dwa kartonowe, złączone ze sobą tworzą hasło tegorocznej Lednicy i jeden metalowy. Różaniec ma być towarzyszem drogi, podtrzymującym gorący entuzjazm budowania wspólnoty z innymi, a świeca jako symbol światła jest symbolem spokoju i płonącej wiary.

Ale czym jest Spotkanie Lednica 2000?

Spotkanie Młodych Lednica 2000, to corocznie spotkanie młodzieży (i nie tylko) na Polach Lednickich. Przyjeżdżają wierzący i ci, którzy chcą uwierzyć. Jest to okazja nie tylko do spędzenia czasu z rówieśnikami, dobrej zabawy, ale też do modlitwy, skupienia i przede wszystkim oczekiwania na zesłanie Ducha Świętego. Pomysłodawcą, twórcą i wizjonerem Spotkań Młodych był dominikanin ojciec Jan W. Góra OP. Od samego rana na polach zbierają się tłumy ludzi, niektórzy przystępują do spowiedzi, niektórzy rozmawiają z ewangelizatorami, inni wysłuchują dokładnie każdego wywiadu, konferencji, ale są też tacy co się bawią, tańczą i śpiewają wraz ze scholą lednicką. Oficjalne rozpoczęcie odbywa się o 17.00, a trzy godziny później razem całe

Polu Lednickie włączają się w Eucharystię. Ważnym elementem jest Akt Wyboru Chrystusa, kiedy w myśl Mieszka I wszyscy odnawiają przyrzeczenia chrzcielne i potwierdzają swoją drogę w Chrystusie. Zwieńczeniem spotkania jest przejście przez Bramę III Tysiąclecia tzw. Bramę Rybę, która ułożona jest w kształt symbolu Jezusa – Ryby.

Na Lednicy nie mogło zabraknąć również młodzieży z naszej parafii. Podróż zaczęliśmy już o godzinie szóstej rano.

Towarzyszyła nam dobra zabawa i chęć duchowego przeżycia Wigilii Zastania Ducha Świętego. Całe spotkanie przyniosło nam nie tylko nowe znajomości, ale także pomogło umocnić naszą wiarę.

Klaudia Owczarczyk i Sara Ornowska

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW UŚWIĘCENIA KAPŁANÓW

Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów, obchodzony oficjalnie w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to zwyczaj wprowadzony przez Jana Pawła II w 1995 r. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, obchodzimy w tym roku 12 czerwca. W diecezjach duchowni spotykają się przy tej okazji na wspólnych adoracjach i konferencjach. Dzień ten ma także uświadomić wiernym ich odpowiedzialność za jakość powołań kapłańskich i zachęcić do modlitwy za pasterzy.

Z tej okazji Kongregacja ds. Duchowieństwa wydaje co roku okolicznościowy dokument. Tegoroczny dokument wskazuje na „pierwszeństwo modlitwy przed działaniem, ponieważ to od niej zależy jego skuteczność” i wskazują na wagę osobistej więzi każdego z kapłanów z Panem Jezusem, od której „w dużej mierze zależy misja Kościoła”.

Hierarchowie watykańscy podkreślają potrzebę „macierzyństwa duchowego”, zachęcają kapłanów: „Zawierzmy się z ufnością modlitwie całego Kościoła — naszej Świętej Matki, macierzyństwu Ludu, którego jesteśmy pasterzami, ale któremu powierzona została piecza o nas i nasza świętość; prosimy o to zasadnicze wsparcie”. Dokument wskazuje na pilną potrzebę ruchu modlitewnego, którego głównym zadaniem będzie całodobowa adoracja eucharystyczna, „tak aby z każde-

go zakątka ziemi wciąż płynęła do Boga modlitwa adoracyjna, dziękczynna, uwielbienia, błagalna i wynagradzająca”. Jej głównym celem będzie wypraszenie dostatecznej liczby świętych powołań kapłańskich, a zarazem duchowe towarzyszenie poprzez swoje macierzyństwo duchowe tym wszystkim, którzy zostali powołani do kapłaństwa służebnego.

List Kongregacji ds. Duchowieństwa wspomina postać św. Teresy od Dzieciątka Jezus, która wskazywała na

potrzebę modlitwy za kapłanów. Warto wspomnieć, że w 100-lecie urodzin św. Teresy z Lisieux, na początku lat siedemdziesiątych ubiegłego stulecia, narodziła się we Francji Misja modlitwy za kapłanów. Od 1995 roku Misja działa także w Polsce.

Ojciec Święty Jan Paweł II pisał w Adhortacji apostołskiej Pastores dabo vobis:

»Nowa ewangelizacja potrzebuje nowych głosicieli Ewangelii, to znaczy kapłanów, którzy starają się przeżywać swoje kapłaństwo jako szczególną drogę do świętości. Wielki Czwartek, prowadząc nas do początków naszego kapłaństwa, przypomina nam również o obowiązku dążenia do świętości, byśmy byli sługami świętości wobec ludzi powierzonych naszej duszpasterskiej trosce«.

Budując wspólnotę Kościoła jak również naszej parafii pamiętajmy w codziennych modlitwach o naszych kapłanach-przewodnikach duchowych, prosząc o opiekę Matki Bożej, świeżość powołania i natchnienia Ducha Świętego, siły potrzebne do wypełniania kapłańskiej posługi.

Kapłanom naszej parafii Matki Bożej Dobrej Rady składamy uroczyste zapewnienie o naszej modlitwie za Nich, z głębi serca dziękujemy za posługę kapłańską i życzymy owocnej pracy duszpasterskiej.

Aneta Mikołajczyk

JERYCHO RÓŻAŃCOWE W INTENCJI OJCZYZNY, ŚWIĘTEGO KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO I KAPŁANÓW.

Krucjata Różańcowa, czyli Nieustający Różaniec w intencji Ojczyzny, Świętego Kościoła Chrystusowego i Kapłanów, działa we wszystkich zgierskich parafiach od października 2013 r. W Parafii Matki Bożej Dobrej Rady grupa modlitewna powstała również z inicjatywy wiernych, zatroskanych o losy Ojczyzny i Kościoła Św., za zgodą ks. Proboszcza i naszych kapłanów.

Informacja o podjętej modlitwie Nieustającego Różańca w zgierskich parafiach, przekazana została Arcybiskupowi Metropolii Łódzkiej ks. Markowi Jędraszewskiemu 07.X.2013r. W odpowiedzi otrzymaliśmy błogosławieństwo ks. Arcybiskupa, zapewnienie o modlitwie i podziękowanie za podjęte działania wszystkim uczestnikom Nieustającego Różańca. Te słowa dodały nam wiary w skuteczność i moc naszej wspólnej modlitwy, która powstała z potrzeby serca, w obronie najwyższych wartości. W dniu 04.X.2014r. nasza grupa modlitewna udała się do Częstochowy aby w Akcie Zawierzenia oddać losy Ojczyzny i Nieustającego Różańca Niepokalanemu Sercu Maryi Królowej Polski.

Ponadto wraz z ks. Krzysztofem uczestniczymy w październikowych spotkaniach wszystkich grup modlitewnych różańcowych w Sanktuarium Matki Boskiej Łaskiej i w uroczystej mszy św. a także we wspólnej modlitwie przed Cudownym Obrazem. Pierwszym opiekunem duchowym naszej wspólnoty przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady był ks. Jacek Kucharski, a obecnie funkcję tę pełni ks. Krzysztof Basztabin. Liczba deklarujących uczestnictwo w modlitwie różańcowej w intencji Ojczyzny, Świętego Kościoła Chrystusowego i Kapłanów liczy 72 osoby, które tworzą trzy grupy modlitewne. Każdy uczestnik otrzymał wyznaczone tajemnice Różańca Św. i godziny ich odmawiania a wyznaczonym dniem jest czwarty dzień każdego miesiąca. W każdy drugi wtorek miesiąca uczestniczymy w Eucharystii sprawowanej

przez ks. Krzysztofa o godzinie 17:30 a druga część spotkania formacyjnego odbywa się w domu duszpasterskim. Rozpoczyna się wspólną modlitwą za Ojczyznę, następnie prowadzone są przez ks. Krzysztofa rozważania na temat wiary i kształtowania w nas świadomości religijnej. Każde spotkanie kończy się wspólną modlitwą i błogosławieństwem udzielonym przez ks. Krzysztofa.

Wierzmy, że pełne ufności i wiary odmawianie różańca św. ma wielką moc i przyniesie błogosławione owoce.

Zapraszamy wszystkich, którym drogie są te wartości

dla których warto żyć- aby włączali się do wspólnej modlitwy. Spotkania odbywają się w każdy II wtorek miesiąca po wieczornej Mszy św. Miejsce spotkania Dom Duszpasterski- I piętro.

"Jedyna broń, której używając Polska odniesie zwycięstwo, to różaniec".

-August Kard. Hlond

H. Omietańska.

W dniach 10 – 21 lipca tradycyjnie w naszej parafii odbywać się będą półkolonie dla dzieci. Wpisowe wynosi 20 zł. Ilość miejsc ograniczona. Zapisy przyjmujemy w kancelarii parafialnej ul. Marii Skłodowskiej-Curie 5, kancelaria czynna od poniedziałku do piątku w godzinach 9.00-11.00, 15.00-16.30. Serdecznie zapraszamy.

MIGAWKI Z ŻYCIA PARAFII – PROCESJA FATIMSKA

Życzenia dla Biskupa Ireneusza Pękalskiego

Dnia 28 czerwca Biskup Ireneusz Pękalski obchodzi swoje imieniny.
Najdostojniejszy Księżu Biskupie Ireneuszu,
Z okazji imienin przyjmij serdeczne życzenia, Księdzu Biskupowi życzymy zdrowia, siły i wytrwałości w trudach codziennej posługi pasterskiej.

Życzymy mocy Ducha Świętego, który nieustannie porywa serca do kroczenia drogą świętości; wiary, która pozwala pokonywać trudności; nadziei, która nie zawodzi i miłości, która wszystko zwycięża.

Niech święty Ireneusz biskup z Lyonu wstawia się za Tobą i pomaga prowadzić drogą wierności Panu współczesny Kościół łódzki oraz kształtować serca młodych kapłanów.

Niech Chrystus Pan – Dobry Pasterz – przynosi siłę, radość i pokój z pełnienia pasterskiej posługi.

Życzą
Parafianie MBDR w Zgierzu.

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Henryk Romanowicz (ur.1956)
Miroslaw Olejniczak (ur.1952)
Krzysztof Rudnicki (ur.1989)
Danuta Grodzka (ur.1932)
Aleksandra Czekaj (ur.1931)
Ryszard Chojnacki (ur.1967)

Stanisław Sędziak (ur.1935)
Danuta Wilamowska (ur.1956)
Henryk Chaberek (ur.1930)
Ludwika Jesionowska (ur.1933)
Henryka Mądroch (ur.1941)
Stanisław Szewczyk (ur.1937)

Marcin Kuźmiński (ur.1979)
Stefan Kałuda (ur.1951)
Urszula Piotrowska (ur.1951)
Honorata Dybowska (ur.1935)
Magdalena Walisiak (ur.1999)
Włodzimierz Drzewiecki (ur.1953)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwaty życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Alicja Malesa
Wiktor Kamil Cybulski

Zofia Dorota Matusiak
Karolina Sylwia Kulesza

Maks Julian Nowakowski
Gabriela Składowska

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napełniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Opracowała na podstawie Ksiąg Parafialnych: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt.

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl